

Trösterikt drama om våld i hemmet

BARNTEATER

Boj och den arge

Dockteatern Tittut

Bakom nerdragna persiennerna kan det ske som ingen vill tala om. Som att Bojs pappa har ett mörker inom sig som växer till våldsamhet. Mamma säger åt Boj att gå in på sitt rum, innan hon blir slagen.

Låt inte ämnet avskräcka! I Dockteatern Tittuts och regissören Sven Wagelin-Challis varma händer har "Boj och den arge", om våld i hemmet, blivit en ömsint berättelse om en liten pojkes bistra verklighet. Den bygger på en uppmärksam bilderbok av Gro Dahle och Svein Nyhus. Texten är rytmiskt poetisk, ibland rimmad. Tittuts eminente huskompositör Leif Hultquist har tonsatt känslögen från det lekfullt obekymrade till skavande dissonanser. Stundtals glider texten skarvlost över i sång.

Hemma hos Boj är det milt gråbeige. Hans mamma fladdrar förbi som en fjäril i sin citrongula klänning, men vill hålla tyst om familjens mörka hemlighet. Allt handlar om att pappas humör. Är han tyst eller glad eller arg? Pappa själv är så liten i sin enorma gråa

överrock, men har knotiga händer och hårda knogar. Hans andetag är plågsamt tunga, rösten har vassa kanter.

Dockteaterformen ger en stilisering som gör det möjligt att gestalta pappans utbrott. Dockspelarna Ingalill Ellung och Per Grytt är erfarna och lyhörda, vilket skänker trygghet i salongen. Och de bryter spelet när pappan går för långt, kommenterar, griper in och föreslår hur familjen kan få hjälp. Boj har också en trofast tröstande vän i grannens bedårande, svansviftande hund.

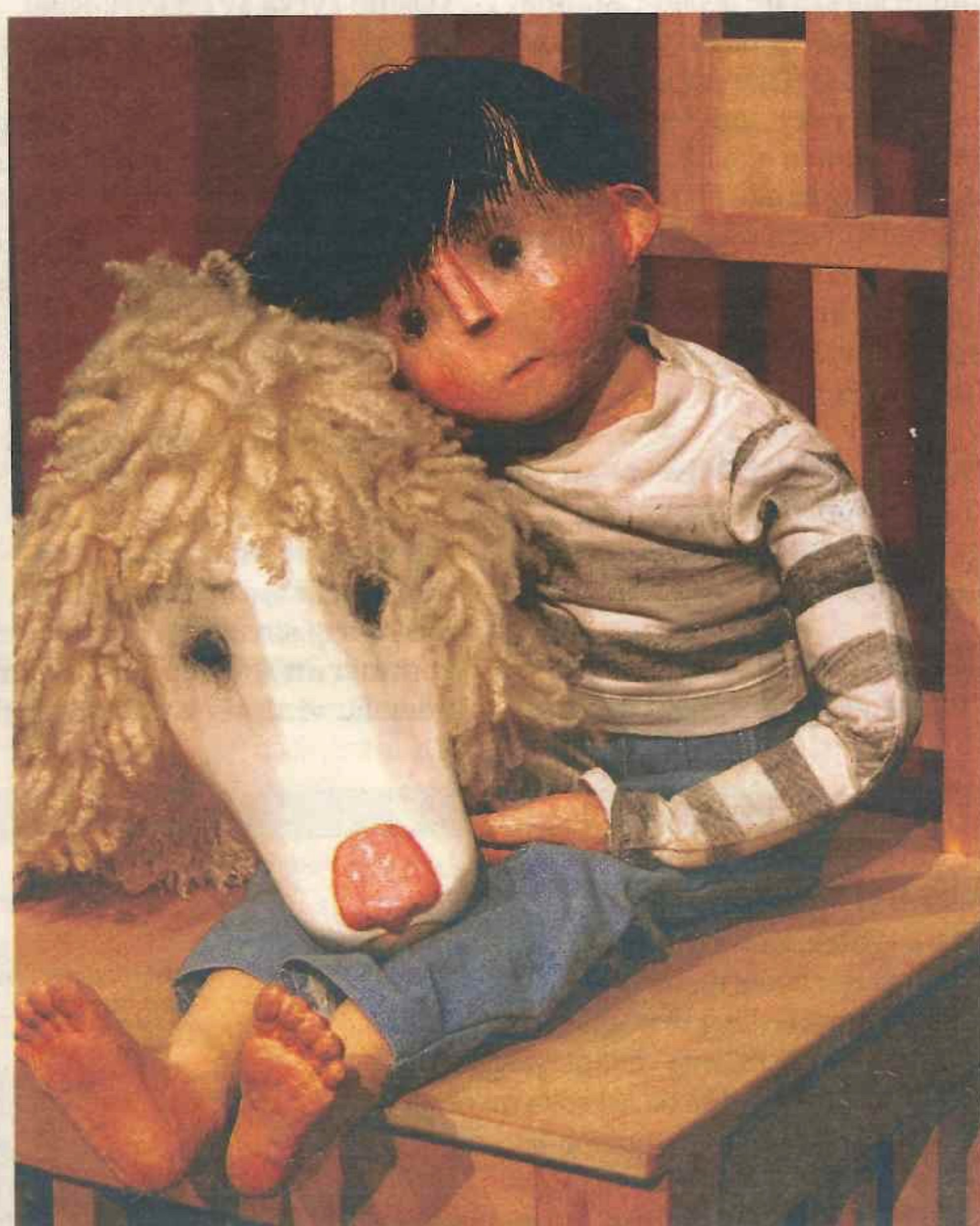
Liksom i förlagan sipprar sagan in för att kunna vända historien till ett (någorlunda) lyckligt slut. Pojken skriver ett brev till kungen, som slår fast att Boj är skuldfri; det är inte barnets fel att den vuxne är arg.

Tittut ger barnpubliken (6-9 år) ett familjedrama i dockteaterformat, som trots sitt ämne ger både hopp och tröst.

KARIN HELANDER

kultur@svd.se

Textförlaga: Gro Dahle och Svein Nyhus. **Regi:** Sven Wagelin-Challis. **Musik:** Leif Hultquist. **Dockor och scenografi:** Sandra Parment och Annika Arnell.

Boj söker tröst hos grannens bedårande hund. FOTO: SVEN WAGELIN-CHALLIS